

תת"ע 11661/08/22 - מדינת ישראל נגד דניאל פנחס

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

22 מרץ 2023

תת"ע 11661-08-22 מדינת ישראל נ' פנחס

לפני כבוד השופטת מיכל שביט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל פנחס

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדיון

1. הנאשם שלפני הורשע על פי הודאתו בעבירה של **רישיון נהיגה שפקע וחלפו למעלה משנתיים מיום פקיעתו**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום **12.08.2022** סמוך לשעה 23.30, נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 1 ק"מ 38, זאת למרות שרישיון הנהיגה שלו פקע בתאריך **10.05.2018**.

הראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה הגישה תדפיס מידע פלילי-תעבורה לראיה בדבר **עברו התעבורתי של הנאשם**. מתדפיס זה עולה כי הנאשם נוהג משנת 2011 ולחובתו 4 הרשעות קודמות, מהן שתיים מסוג הזמנה לדין - הרשעה מיום 03.04.2019 בעבירת מהירות, בגינה הושתו עליו פסילה בת 25 יום, פסילה על תנאי וקנס, והרשעה מיום 04.05.2015 בעבירה דומה של פקיעת רישיון נהיגה מעל 6 חודשים, בגינה הושתו עליו קנס ופסילה על תנאי.
4. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירה, על משך הפקיעה הממושך של כ-4 שנים ועל העובדה כי זו פעם שנייה בה עובר הנאשם את אותה העבירה. על כן ביקשה להשית עליו פסילה שלא תפחת משישה חודשים, פסילה על תנאי, התחייבות, מאסר על תנאי וקנס.
5. ב"כ הנאשם הגיש את דו"ח ההזמנה לדין וכתב אישום, בו נרשמו דברי הנהג במעמד האכיפה לפיהם "**עשיתי רענון ב-2020 לא ידעתי שיש לי שהרשיון פקע**". כן הציג רישיון נהיגה תקף בו אוחז כיום הנאשם.

6. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו. כן ציין כי כאמור בדבריו, שנרשמו בדו"ח ההזמנה לדין, לא היה מודע לכך שרישיונו פקע וכי עם היוודע לו הדבר חידש את רישיונו וריפא את הפגם. עוד הבהיר, כי לא חלה פסילת מינימום ביחס למי שרישיונו פקע והציג פסיקה ממנה ביקש ללמוד אין לפסול כלל את רישיונו של מי שרישיונו פקע וריפא את הפגם. לדבריו, האינטרס הציבורי הינו שלא לפסול את רישיונו של מי שעמל וטרח על הסדרתו. כך בעניינו של הנאשם, שהינו בחור צעיר, סטודנט, העובד לפרנסתו כשליח וזקוק לרישיונו הן לפרנסתו והן לצורך הגעה ללימודים. על כן ביקש כי בית המשפט יסתפק בעונשים צופי פני עתיד ולא יפסול את רישיונו של הנאשם.

דין והכרעה

7. חוק העונשין קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע כדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית משפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

מהו העונש הראוי בגין העבירה בה הורשע הנאשם

8. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה:** עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף פוגעת בערך החברתי של שלום הציבור ובטחונו ובעיקר בשלומם וביטחונם של כלל המשתמשים בדרך וכן בחובת הציות לחוק. עבירה זו היא בעלת דרגות חומרה משתנות ובהתאם משתנה רמת הענישה. כך, למשל, כשמדובר במי שמעולם לא הוציא רישיון, דרגת החומרה גבוהה שכן מדובר בנהג אשר מעולם לא עבר הכשרה ואינו מיומן ולכן בעצם נהיגתו מהווה סכנה לציבור המשתמשים בדרך. שונה המצב ביחס למי שעבר הכשרה והחזיק ברישיון, אך זה פקע או לא חודש בשל נסיבות שונות. במצב דברים זה, החומרה מתבטאת בעיקרה באי הציות לחוק ולעיתים אף בסיכון לשלום הציבור וזאת ככל שזמן הפקיעה ממושך יותר.

9. במקרה דנן אין עסקינן במי שלא הורשה לנהוג מעולם אלא במי שרישיונו פקע. לדברי הנאשם אף עבר כשנתיים קודם למועד ביצוע העבירה ריענון נהיגה ולא היה מודע לכך שרישיונו פקע. עם זאת, הנאשם הפר את חובתו לחידוש הרישיון ותקופת הפקיעה ממושכת ועולה על ארבע שנים. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בעפ"ת (ת"א) 34721-10-16 **יפת משה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.16), בעניינו של מערער אשר נהג כאשר רישיון הנהיגה שלו אינו בתוקף כ- 6 שנים לערך ולא חודש בשל סיבות כלכליות, כי **"אמנם אין מדובר בעבירה המצביעה על בטיחות נהיגתו בכביש, אבל חוק הוא חוק ויש להקפיד על נהיגה רק כאשר נהג מורשה לעשות כן"**. בנסיבות אלו **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא בינונית.

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי מחד גיסא למשך הפקיעה הממושך של כ-4 שנים ומאידך גיסא לכך שהפגם רופא ושלא בוצעו עבירות נלוות וכי בסופו של יום העבירה הסתיימה ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

11. **מתחם הענישה הנוהג** בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אשר פקע תקופה של מספר שנים, וכאשר לא נלוות לה עבירות נוספות, נע ממאסר מותנה ופסילה קצרה (לנאשם אשר חידש את רישיונו) ועד מאסר של מספר חודשים, שיכול שירוצה בעבודות שירות, ופסילה של 28 חודשים ועונשים נלווים. על המתחם ניתן ללמוד משורה של פסקי דין (פורסמו בנבו) ובהם:

רע"פ 1973/13 **אסד חסן נ' מדינת ישראל** (24.03.13) - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 10 שנים קודם לכן). למבקש עבר תעבורתי ופילי מכוון לרבות 14 הרשעות מאוחרות למועד הפקיעה. בית משפט קמא גזר על המבקש 45 ימי מאסר בפועל, 12 חודשי פסילה בפועל ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 84/16 **יאסר בישר נ' מדינת ישראל** (02.02.16) - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 8 שנים קודם לכן). למבקש 49 הרשעות קודמות. המבקש חידש רישיונו בטרם נגזר דינו. בית משפט קמא גזר על המבקש 5 חודשי פסילה בפועל ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2831/19 **מוחמד אבו ראס נ' מדינת ישראל** (30.04.19) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 13 שנים קודם לכן) ונהיגה ברכב ללא ביטוח. למבקש 12 הרשעות קודמות בעבירות דומות ואת העבירה הנוכחית ביצע מספר חודשים לאחר שסיים לרצות 8 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו בגין עבירה דומה קודמת. בית משפט קמא גזר על המבקש מאסר בפועל למשך 12 חודשים, הפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, כך ש-3 חודשים ירוצו במצטבר והשאר בחופף, והשית עליו עונשים נוספים בדמות 24 חודשי פסילה בפועל, ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5182/13 **יוסף עפ"י נ' מדינת ישראל** (23.07.13) - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 3 שנים קודם לכן). בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שאותה ביצע המבקש נע בין 30 ימים לבין 6 חודשים של פסילת רישיון נהיגה בפועל, וכן קנס בשיעור הנע בין 500 ש"ח לבין 2500 ש"ח. בנסיבותיו של הנאשם הוטלו עליו 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, וקנס בסך של 800 ש"ח. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (מרכז) 11468-06-11 **גאנאם נ' מדינת ישראל** (11.09.11) - בית המשפט המחוזי קבע כי העונש הראוי בגין העבירה הנדונה נע בין 3 ל- 9 חודשי פסילה בפועל, הכל תלוי בנסיבות, מיהות העברייני, עברו התעבורתי וכן מנעד שיקולים נוסף. שם, למערער היו 35 הרשעות קודמות, מהן 5 דומות. רישיון הנהיגה פקע כשנה וחצי קודם לכן. בערעור קוצר עונש הפסילה והועמד על 5 חודשים.

עפ"ת (באר שבע) 6214-02-13 **אהוד כלפון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.03.13) - המערער הורשע בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע בתקופה של ארבע שנים וחצי. בעברו התעבורתי שלוש הרשעות דומות ותלויה ועומדת נגדו פסילה מותנית לחודשיים. בית המשפט קמא גזר את דינו ל- 28 חודשי פסילה בפועל והפעיל במצטבר את שני החודשים על תנאי. כמו כן נגזרו עליו קנס בסך 1,800 ₪ ופסילה על תנאי של 7 חודשים. בית המשפט דחה ערעור על קולת העונש באמצעו את דברי בית משפט קמא לפיהם מי שרישיונו פקע תקופה כה ארוכה, אין המדובר כלל בעבירה טכנית זאת הואיל ועל מנת לחדש את רישיונו עליו לעבור מלכתחילה את הליכי הרישוי והבחינות המתאימות בטרם יוצא לו רישיון חדש.

עפ"ת (באר שבע) 24055-11-13 **מדינת ישראל נ' ראדי אשוי** (12.02.14) - המשיב הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף כחמש שנים ונדון לעונש פסילת רישיון על תנאי ועונשים נלווים. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי המתחם לעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע תקופה של חמש שנים, אינו מתחיל בפסילה על תנאי, אלא בפסילה בפועל לתקופה קצרה. בהיותו של הנאשם עבריין תנועה כבד שלא עבר כל שינוי בדפוסי התנהגותו העבריינית לא נמצא כי יש מקום לסטות מהמתחם לקולא או למקם את הנאשם בתחתיתו. היות ואין ערכאת הערעור ממצה את הדין הורה בית המשפט על פסילת רישיון לתקופה של שלושה חודשים פחות יום. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

עפ"ת (באר שבע) 22009-04-14 **רומן חנניב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.05.14) - פקיעת רישיון מזה כשש שנים. למערער עבר תעבורתי קל ובנוסף שקד להסדיר את רישיונו. המערער נהג מקצועי המתפרנס מרישיונו. ערכאת הערעור קיצרה את רכיב הפסילה בפועל לחודשיים והחמירה ברכיבי הקנס וההתחייבות (לא נגזר מאסר בפועל).

עפ"ת (חיפה) 62364-06-20 **מדינת ישראל נ' איגור גורביץ** (27.07.20) - המשיב הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 13 שנים קודם לכן). עברו התעבורתי התיישן. המשיב חידש רישיונו בטרם נגזר דינו. בית משפט קמא גזר עליו רכיבי מאסר מותנה ופסילה מותנית בלבד. ערעור המדינה התקבל והוסף רכיב פסילה בפועל בן 4 חודשים.

עפ"ת (נצרת) 10188-09-20 **מדינת ישראל נ' אבו עואד שאדי** (21.02.21) - המשיב הורשע על פי הודאתו בשני מקרים של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע למעלה מ- 11 שנים קודם לכן). למשיב 25 הרשעות קודמות חלקן מאוחרות ליום ביצוע העבירות. המשיב חידש רישיונו בטרם נגזר דינו. בית משפט קמא גזר על המבקש עונשי פסילה על תנאי וקנס בלבד. ערעור המדינה התקבל והוסף רכיב פסילה בפועל בן 10 חודשים.

12. בחנתי את הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם (ארבעה גזרי דין שניתנו בבתי משפט לתעבורה) ולא מצאתי כי יש בה כדי להביא לקביעה קטגורית כי אין להטיל פסילה על נאשם שחידש את רישיון הנהיגה שפקע, בהינתן פסקי דין רבים אחרים של בתי המשפט לתעבורה ושל ערכאות גבוהות בהם נפסק אחרת, כל מקרה בהתאם לנסיבותיו. יתר על כן, טענה כאמור נדחתה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 325/22 **ניקולדזה סוליקו נ' מדינת ישראל** (18.01.22), שם טען המבקש כי לאור עקרון "אחידות הענישה" מתבקש לקבוע מה דינם של נאשמים אשר נוהגים ללא רישיון נהיגה תקף, אולם טרם נגזר דינם, חידשו את רישיונם. לטענתו, במקרים אלה, על בתי המשפט להסתפק בעונש פסילה על תנאי משום שחידוש הרישיון מהווה למעשה "ריפוי פגם" אשר מצדיק מטעם זה בלבד הטלת ענישה שאינה כוללת פסילה בפועל, גם אם תלוי נגד הנאשם עונש פסילה מותנה. בית המשפט דחה את הבקשה, בין היתר תוך דחיית הטענה כי בשל "ריפוי הפגם" היה על בית המשפט להימנע מהטלת ענישה הכוללת פסילת רישיון בפועל, בקבעו כך: **"איני רואה לקבל טענה זו - בבוא בית המשפט לגזור את הדין, ראוי הוא להתחשב בנסיבה זו ככל נסיבה אחרת, ולמותר לציין כי אין היא בבחינת "אחת ויחידה", כעולה מטענת המבקש."**

מהו העונש הראוי לנאשם

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, זקפתי לזכותו את העובדה שלקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו בהזדמנות ראשונה, תוך חסכון בזמן שיפוטי יקר, כמו גם את העובדה שריפא את הפגם. עוד זקפתי לזכותו את היעדר עבר פלילי. בנוסף הבאתי בחשבון את מצבו האישי והיותו סטודנט שפרנסתו מנהיגה. מנגד, זקפתי לחובתו את העובדה כי בעברו שתי הרשעות מסוג הזמנה לדין

בכללן הרשעה בעברה דומה, אף כי חלפו כ-8 שנים ממועד ביצועה. בנסיבות אלו מצאתי למקמו ברף התחתון של המתחם.

14. כמו כן, לאור האמור לעיל ואף בשים לב לטענת הנאשם, אותה העלה כבר בהזדמנות הראשונה, כי לא היה מודע לפקיעת תקפו של רישיון הנהיגה ומשלא הוכחה מחשבה פלילית, לרבות מודעות, או רשלנות, מצאתי כי אין מקום להשית במקרה זה עונש מאסר על תנאי (ר' בעניין זה עפ"ת (מחוזי נצ') 39803-04-15 פואז עומר נ' מדינת ישראל (20.09.15)).

15. נוכח האמור לעיל אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **תשלום קנס כספי בסך של 1,500 ₪.** הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום **02.07.2023**.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס. היתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה וישולם באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. **פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום במצטבר לכל פסילה אחרת.**

הנאשם יפקיד את רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום **02.07.2023**.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. **פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים, זאת על תנאי למשך שנתיים.**

ד. הנאשם יחתום על **התחייבות בסך של 3,000 ₪, לפיה לא יעבור במשך שנתיים** ממועד גזר הדין על הוראות סעיפים 67 וגם או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון וגם או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף.

ההתחייבות יכולה להיחתם בפני הסניגור ותומצא לתיק בית המשפט בתוך 14 יום.

לא יחתום הנאשם על ההתחייבות - יאסר לתקופה של 15 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, במעמד הנוכחים